

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Aerumnosis Fortunæ Casibus, hominum insolentiam refrænari, & excitari indolem: & Catharin[a]e Aragoni[a]e. de fortuna iudicium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

recepit, & propterea illic torquebatur, & quod hoc esset in causa, ne vlla
 ibi frueretur consolatione. Audi, quid dicat Abraham: Fili, recepisti
 bona, in vita tua, itaq; nunc dolore patere. Quod autem Lazaro bo-
 na data sint, quia hic, cum virtute, infinitas passus molestias fuerit, Pa-
 triarcham & hoc dicentem audi. Cum enim dixisset diuiti: *Recepisti
 bona, intulit: & Lazarus mala, & propterea consolatur.* Terribilis sen-
 tentia, & quæ meritò suspectam faciat omnem Mundi prosperi-
 tatem. Tamen enim causa damnationis non sit, omnis vitæ huius
 delectatio, sed peccata, signum tamen est futuræ damnationis, se-
 culi istius prosperitas. Siquidem *non indicat Deus bis in idipsum.*
 Quos ergo, hic, remunerat, alibi punit; & quos hic punit, ijs ali-
 bi præmia largitur. Nemo enim adeò malus est, vt non faciat ali-
 quid subinde boni, ob quod à Deo mercedem accipit; nemo adeò
 bonus, vt non aliquando admittat peccatum veniale saltem. *Re-
 cepit ergo infeliciter epulo in hac vita, fortunatè Lazarus in altera,
 quidquid vterq; boni vnquam gessit: recepit Lazarus in hac. Epulo
 in altera, quidquid mali admisit. Vtrius fuit optabilior conditio?*
 Optimè hanc quæstionem decìdit D. Augustin. in illa verba. *Deus
 tu propitius fuisti eis, & ulciscens in omnes adinventiones eorū, ait enim:
 Non solum donans peccata, sed etiam vindicans, propitius fuisti. Videte,
 fratres, quid hic commendauit, aduertite. Illi Deus irascitur, quem pec-
 cantem non flagellat. Nam cui verè propitius est, non solum donat peccata,
 ne noceant ad futurum seculum, sed etiam castigat, ne peccare delectet.*

Atque inde se exerit quartum male Fortune remedium, vt
 sciamus, Deum, instar aurigæ equum exorbitantem scuticæ habe-
 nis, in via retinentis, homines in officio continere, Fortune flagel-
 lis. Quem alium in finem Deus minatur præuaricatoribus famem
 aliâque mala dicens: *Caute, ne fortè decipiatur cor vestrum, & rece-
 datis à Domino, seruiatisq; dys alienis, & adoretis eos: iratusq; Domi-
 nus claudat cælum, & pluuia descendant, nec terra det germen suum,
 pereatisq; velociter de terra optima, quam Dominus daturus est vobis?*
 Testis huius remedij est Catharina Aragonia, quæ ab Henrico VIII.
 Anglorum rege, vt Annæ Bolenzæ pellici locus daretur, indignissi-
 mis modis repudiata, insigniter ostendit, *probitatē, industriam, cete-
 rasq; bonas artes, neq; dare, neq; eripere cuiquam fortunam posse.* Quip-
 pe incredibili constantia animi, inconstantiam Fortune, casumque
 acerbissimum tulit. Tantæ patientiæ radix fuit, quòd sciret, Deum
 eiuscemodi ærumnis, tanquam fræno vti, quo homines reguntur.

S. Augustin.
 in Psal. 98. 8.

VII.

Deut. II. 16.

Nicol. San-
 derus l. r. de
 Schismate
 Anglicano.
 & Surius An
 no 1535.

Solebat enim sapissime apud suos, dicere, Fortunam se, nec asperri-
mam, nec leuissimam, si daretur optio, electuram; cum utraq, suasten-
tationes ac pericula habeat, sed mediam potius temperatam. Si tamen,
alterutra eligenda esset, malte ferristissimam; quam blandissimam: in-
felicibus enim raro deesse consolationem, fortunatissimis ferè semper men-
tem. Huic heroidi optionem non dedit Deus, sed Fortunam dedit
planè tristissimam; vnà tamen & hanc ipsam consolationem im-
pertiuit, vt nosset, infelicibus non deesse consolationem, illam
scilicet, quia nòrunt, à Deo profecta aduersa in magnas utilitates.
Itaque oblatam vtramuis fortunam iuxta suscipere discat, qui ani-
mo esse tranquillo cupit. Aliud enim est animus tranquillus, aliud
tranquilla *Fortuna*. Ille in tuto est; hæc, cum blanditur, tunc vel
maximè metuenda est. Quod vel Demetrius vidit, qui vitam se-
curam, & sine vllis *Fortuna* incursionibus mare mortuum vocat. Nihil
habere, ad quod exciteris, ad quod te concites, cuius denunciatione & in-
cursu firmitatem animi tui tentes: sed in ocio incusso iacere, non est tran-
quillitas, malicia est. Ferrum diu intactum, rubigine operitur &
foedatur; si lima & ignis accedat, ita repurgatum splendet, vt ful-
gore argentum imitetur. In ferro hominem vides, quem expolit,
quod mordet; purgat, quod vrit; & plerumque, si illi benè est,
ille bonus non est.

Senec. lib. i.
epist. 67.

VIII.

Sicut enim lasciuiam amant atq; superbiam res secundæ, ita
aduersè animum erigunt, dū corrigunt. Quod erat è remedijs quin-
tū. Itaq; sæpe opes, sæpe liberi, sæpe officium ab aliquo auferitur, vt
cessatio peccandi auferatur, emendeturq; is, qui diuitiarum cupi-
ditate, aut amore liberorum, aut officij necessitate peccauit. Sic
mensa nummulariorum euertitur, vt *Domini* subrogetur: ara deicitur,
vt erigantur altaria, ait S. Ambrosius. Atq; hoc non aliqua succin-
ctus manu diuiniq; faciebat (*Christus*) sed flagello de restibus cadebat
turbat, & resistere nullus audebat. Et nunc virga vtiur, nunc flagello.
Virga enim recta est, virga regni tui. Virga, vt corrigat: flagello, vt
suadeat. Directa illic, hic moralis, quasi inflexa præceptio, qua peccator
ris conscientia velut lento verberet flagellatur. Alij sunt enim terrores
Prophetici, alie Apostolica suasiones, in utroq, tamen vnus est verbi dis-
ciplina. Et ideo flagellum de restibus fecit, quia funes ceciderunt, in-
quit, mibi in præclaris: etenim hereditas mea præclara est mibi. Qui
æger est, sanitatis causa, libenter sustinet medici sectionem: insa-
nit peccator, si virgam odit; si se subducit flagello, quo reducitur ad
tur ad

S. Ambros.
lib. 9. super
Luc.